

РЕШЕНИЕ

№ 1904

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **210** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ОВИКЛИМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. В. Й. против решение №5225/14.11.2023 г., постановено по анд № 20231110205648/2023 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, серия Г № 0034078, издаден от ОПП при СДВР. Наведени са доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Обосновават се твърдения, че в противоречие с чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, към който препраща нормата на чл. 647, ал. 3 от КЗ електронният фиш не съдържа описание на твърдяното нарушение, което е лишило привлеченото към отговорност лице от възможността да узнае фактическите обстоятелства, които са част от въведеното административно нарушение, респ. да организира защитата си. Налице е и неяснота относно наказания субект, тъй като това не е посочено изрично. Претендира отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа от управителя на „ОВИКЛИМА“ЕООД И. Й. и от адв. Ц., които прилагат за сведение съдебна практика. Ответникът, в депозирани по делото от процесуалния му представител писмени бележки, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш (ЕФ) за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, серия Г № 0034078, издаден от ОПШ при СДВР.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 31.05.2021 г. около 13.37 ч., в гл. София, на [улица], до парк музей В., с посока на движение към [улица], с АТСС № 11743ее е установено нарушение, изразяващо се в това, че „ОВИКЛИМА“ЕООД, като собственик МПС, марка „Ф.“, модел „К. лайф“ с рег. [рег.номер на МПС], регистрирано в Република България и не спряно от движение, не е сключило задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения свързани с процедурата по издаване на конкретния електронен фиш, с оглед компетентността на издателя, както и с оглед неговото съдържание. Посочил е въз основа на кои факти, обстоятелства и доказателства е обосновал решаваният си извод, че извършването на вмененото на санкционираното лице административно нарушение е установено по несъмнен начин. Оценени са съдържащите се в административнонаказателната преписка писмени доказателства. Произнесъл се е по наведените в жалбата доводи и е обсъдил е й наложената санкция, като е приел, че същата е законосъобразно определена по вид и размер.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществена санкция, като съгласно чл. 647, ал. 3 от КЗ санкционирането се извършва чрез издаване на електронен фиш по реда на ЗДвП. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), вкл. регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на електронния

фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ, формално съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП относно неговото съдържание. Нарушението е описано като „нарушение на Кодекса за застраховането, заснето с техническо средство/система“, като е посочен номера на техническото средство. В електронния фиш е посочена и цифровата квалификация на нарушението по чл. 483, ал.1 т.1 от КЗ, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на автомобилистите от всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. Такава застраховка за автомобила не е била налична и това нарушение е установено при заснемането на движещото се МПС, по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, към който препраща чл. 647, ал. 3 от КЗ.

Касационната инстанция отчита, че ЕФ се издава по утвърден от министъра образец и съдържа изискуемите се реквизити като: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. С оглед на това и неоснователни са касационните доводи за липсата на описание на твърдяното нарушение, което е лишило привлеченото към отговорност лице от възможността да узнае фактическите обстоятелства, които са част от въведеното административно нарушение, респ. да организира защитата си. Правилна е констатацията на Софийския районен съд, че макар и схематично описанието на нарушението съдържа всички обстоятелства от значение за отговорността - място, време изпълнително деяние и неговите обективни характеристики - управление на МПС, регистрирано на територията на Република България, което не е спряно от движение, като за същото не е изпълнено задължението за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на районния съд за липсата на съмнение относно субекта на отговорността, а именно: юридическото лице „ОВИКЛИМА“ЕООД. При описанието на нарушението, дадено в електронния фиш, изрично като собственик на регистрираното МПС е посочено търговското дружество, поради което и с оглед нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ същото се явява задължения субект, респ. субекта на нарушението при неизпълнение на това задължение. Липсата на съмнение относно субекта на нарушението следва и от вида на наложеното административно наказание, а именно имуществена санкция.

Задължението за наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ е въведено с нормата на чл.483, ал.1 от КЗ, която освен, че е задължителна то и незнанието ѝ не оневинява субектите. За собственика, на което и да е МПС, е известно задължението

му да има сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Позоваването на практика на съдилищата вкл. и на конкретна практика със същата страна, но с предмет друг Електронен фиш не променя вече изразеното виждане на настоящият съдебен състав, доколкото тази практика не е задължителна. В тази връзка следва да се съобрази и целта на нормативно установеното задължение за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“, доколкото това задължение е въведено в защита не само на конкретния нарушител при евентуална щета, но и най-вече в защита на самите пострадали субекти, като гарантира репарирание на вредите по силата на сключената застрахователна полица.

При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваният пред него електронен фиш. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон.

С оглед изложените съображения, касационният съд счита атакуваното решение за обосновано, постановено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон.

Основателно и своевременно се явява искането на ответника по касация за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да се определи в размер на 80 лева, съобразно нормата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за плащането на правната помощ и да се възложи в тежест на касатора.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, XIX касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5225/14.11.2023 г., постановено по анд № 20231110205648/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „ОВИКЛИМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. В. Й. да заплати на СДВР разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.